

Sygn. akt II Ka 198/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bogdan Górski
Sędziowie:	SSO Mariola Krajewska - Sińczuk SSO Teresa Zawislak (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Andrzeja Michalczuka

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2015 r.

sprawy **K. B.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 157 §1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 3 marca 2015 r. sygn. akt II K 394/14

wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że podwyższa liczbę orzeczonych wobec oskarżonego stawek dziennych grzywny do 150 (sto pięćdziesiąt); w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od oskarżonego K. B. na rzecz Skarbu Państwa 420 złotych tytułem opłaty za obie instancje oraz 20 złotych tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II Ka 198/15

UZASADNIENIE

K. B. został oskarżony o to, że:

w dniu 2 marca 2014r. w miejscowości B., powiat (...), województwo (...), w rejonie dyskoteki (...) dokonał uszkodzenia ciała M. K. (1) w ten sposób, że uderzając go pięścią w twarz oraz kopiąc w brzuch spowodował obrażenia w postaci: stłuczenia głowy z utratą świadomości (wstrząśnieniem mózgu) i z raną tłuczoną wargi górnej oraz stłuczenia brzucha ze stłuczeniem i krwiakiem dwunastnicy, stłuczeniem głowy trzustki oraz stłuczeniem i krwiakiem okolicy prawej nerki, które to obrażenia spowodowały u pokrzywdzonego M. K. (1) rozstrój zdrowia trwający w skutkach dłużej od 7 dni,

tj. o czyn z art. 157 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim wyrokiem z dnia 03 marca 2015r. :

I.oskarżonego K. B. uznał za winnego zarzucanego mu czynu, stanowiącego występki z art. 157 § 1 kk i za czyn ten na podstawie art. 157 § 1 kk skazał go i wymierzył karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II.na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i z art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 3 lat;

III.na podstawie art. 71 § 1 kk wymierzył oskarżonemu grzywnę w rozmiarze 60 stawek dziennych ustalając na podstawie art. 33 § 3 kk stawkę dzienną na 20 złotych;

IV.na podstawie art. 46 § 2 kk zasądził wobec oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego M. K. (2) tytułem nawiązki za doznaną krzywdę oraz wyrządzone szkody kwotę 2.000 złotych;

V. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty kwotę 180 złotych oraz zasądził od oskarżonego zwrot wydatków postępowania w kwocie 150 złotych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator, który zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego. Orzeczeniu w tym zakresie zarzucił rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego za zarzucone mu przestępstwo kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz grzywny w rozmiarze 60 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej w wysokości 20 zł, podczas gdy wzgląd na cele kary w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej, stopień winy oraz społecznej szkodliwości czynu oskarżonego nakazuje wymierzenie mu kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat oraz orzeczenie grzywny w rozmiarze 150 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej w wysokości 20 zł.

Wskazując na powyższe zarzuty, prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie K. B. za zarzucone mu przestępstwo kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat oraz orzeczenie grzywny w rozmiarze 150 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej w wysokości 20 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest częściowo zasadna w zakresie orzeczonej wobec K. B. grzywny, w pozostałym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

Tytułem wstępu podnieść należy, iż poczynione w przedmiotowej sprawie przez Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim ustalenia w zakresie stanu faktycznego są w ocenie Sądu Odwoławczego prawidłowe i nie wykazują cech błędu. Nie ma wątpliwości, co do tego, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu. Fakt ten został w sposób bezsporny dowiedziony, co ma odzwierciedlenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

O ile wina oskarżonego K. B. nie budzi żadnych wątpliwości, o tyle rozstrzygnięcie Sądu I instancji w zakresie kary grzywny wymierzonej oskarżonemu nie spotkało się z pełną aprobatą Sądu Odwoławczego. Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutu skarżącego w zakresie wymiaru orzeczonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Poczynione przez Sąd I instancji prawidłowe ustalenia, zarówno co do stopnia winy, jak też do stopnia społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, zdaniem Sądu Okręgowego znalazły odzwierciedlenie w orzeczonej K. B. karze 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Zgodnie z dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 i 2 kk i następnych, Sąd wymierzając karę winien rozważać, by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy i stopień społecznej szkodliwości czynu, a nadto wziąć pod uwagę okoliczności ściśle osobiste dotyczące sprawy oraz cele kary w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej.

Dokonując oceny orzeczonej wobec oskarżonego kary Sąd Odwoławczy nie dopatrył się, by orzeczona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności była karą rażąco łagodną. Przede wszystkim należy mieć na uwadze okoliczności i charakter popełnionego przez oskarżonego przestępstwa. Zgodzić się należy z argumentacją Sądu I instancji, że nie można pominąć przy orzeczeniu tej kary dla oskarżonego relacji łączących go z pokrzywdzonym, istniejący od pewnego czasu konflikt między nimi, a także tego, że obaj tj. pokrzywdzony i oskarżony znajdując się pod wpływem alkoholu szarpali się mimo wyproszenia ich przez ochroniarzy z budynku dyskoteki. Pokrzywdzony będą w towarzystwie swojej dziewczyny, a także uwzględniając fakt przebywania ochroniarzy w miejscu zdarzenia mógł przecież odstąpić od szarpania się z oskarżonym. Tak więc takie zachowanie pokrzywdzonego również w pewnym sensie przyczyniło się do kontynuowania agresywnego zachowania wobec niego przez oskarżonego. Orzekając o karze pozbawienia wolności Sąd miał również na uwadze ustawowe zagrożenie karą za taki czyn, przewidującą wymiar od 3 miesięcy do 5 lat. Mając na uwadze powyższe ustalenia, a także skutki tego przestępstwa, które świadczą o wysokim stopniu zawinienia oskarżonego i wysokim stopniu społecznej szkodliwości tego czynu, a nadto młody wiek oskarżonego, Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu I instancji, iż orzeczenie wobec niego za ten czyn kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby 3 lat spełni swoje cele zarówno represyjne, jak i prewencyjne, zwłaszcza, że dodatkowo orzeczono wobec oskarżonego grzywnę oraz środek karny w postaci nawiązki na rzecz pokrzywdzonego. W ocenie Sądu Okręgowego orzeczona wobec oskarżonego grzywna jest jednak rażąco łagodna. Sąd Odwoławczy doszedł do przekonania, że to właśnie kara grzywny będzie karą najbardziej odczuwalną dla oskarżonego i to właśnie ta kara wpłynie prewencyjnie na niego, jak i na pozostałe osoby, które zapoznają się z treścią tego wyroku. Dlatego też Sąd Odwoławczy rozważając warunki ściśle osobiste tego oskarżonego, a w szczególności jego wiek, dotychczasową karalność, sposób zachowania przed i po popełnieniu tego przestępstwa, a także jego sytuację rodzinną i majątkową doszedł do wniosku, iż karą grzywny adekwatną do w/w warunków, a także do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu będzie grzywna w wymiarze 150 stawek, po 20 złotych za stawkę. Uiszczenie grzywny w takiej wysokości oraz nawiązki w wysokości 2.000 złotych na rzecz pokrzywdzonego winno podziałać powstrzymująco na oskarżonego i uświadomić mu nieuchronność poniesienia odpowiedzialności karnej za przestępstwo, a jednocześnie orzeczenie tych należności we wskazanym wyżej wymiarze będzie możliwe do ich wykonania przy dołożeniu staranności przez oskarżonego.

Z tych też względów Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że podwyższył liczbę orzeczonych wobec oskarżonego stawek dziennych grzywny do 150. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

O opłatach za obie instancje i wydatkach za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r. (Dz.U.z 1983r. Nr 49, poz. 223 z 83r. z późn. zm.) w zw. z art. 634 kpk i art. 627 kpk, obciążając nimi K. B..

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.